

הלוות סכה בימן תלב תרגן

כיאוריס ומוספים

لهלן סיק יד, וכמבהיר במני סוכה ב, א, וברשי' שט, לכואורה אין צורך להציגו לטעם וה, שהרי יש להחמיר בספק זה מושם שישפהKA דאורייתא להומרא.

[שעה"צ ס"ק ב]

צעיקן דזא שקיי הטעחים מונתין⁽²⁾.

(2) ושעריך של טפחים ברוחיים במניות ומינגו, לעת החוזא, כתוב בשעריך של תורה (שיעור המצותאות ז, על פי הוראת החוזא) ששיעור הסוכה יודהה ס"מ אווך על ס"ט ורחב, ולכל הטעחו השוע"ז הוא מושם שפעלה הלבוד היא שנחכח כאילו נסחוב הרווח ברבר אחר, במובא ר' טרל ס"ק ח) [סתימה זו אינה המשך כיכל למן שנמצא בשני העדרים, דהיינו לסרך הקשר או הפטול במאור בשעה"צ ס"ק ט], אלא היא בסתיימה ברבר אחר שנעשה בדי שמים על ידי הלהבה למשה מסינו של דין להבדין, ולפיכך להקל בפחות מה במעות עשה דאורייתא. הגראיinch נאה כתוב (שיעור תורה ס"י ג' ס"ק לט) שרווחה היהיל לכל הפלחות 2.67 ס"מ, ורובה בכל הפלחות 81.66 ס"מ. ולגיון גובה עשרים אמה נשאין להגביה, ומושרים להומרא בטפחים מעומצעם כתוב שעוה"ג 9.4 מטר [אנך לרעת החוזא, בשחשירא הגדול הוא לקלא והוא ענן דאורייתא, כתוב (ארוח ס"י לט ס"ק ט) שרואו להחמיר בשיעור הדקען].

[משנה"ב ס"ק ב]

תכי דמקנוך הו לא לעשוקה קבע כמו פלמעלה מעשרין⁽³⁾.

(3) וכן לגבי סוכה על גבי סוכה, שנובה הסרך של העליינה הוא יותר מעשרות אמה מהארץ, ואף הדופנות שנמצבות מהארץ עד הסרך העלוני בגובהו מעשרות אמה, כתוב בירושלמי לעיל (ס"י והרכח סי' ז'ה העלונה) שכשרה היא, מושם שחרופות המשמשות את הסוכה העלונה אין מותಡלות אלא מתקורת הסוכה התחתונת נמצאת שכן פחותות מעשרות אמה, וגם כן היה אפשר לעשותן באופן עראי ואין חשיבות בקבוק.

[שעה"צ ס"ק ב]

קבוק לה אען, דגננו שלא יקבע הנפרים של הפקה במטפחים⁽⁴⁾. (4) אמנם, הביאי (סוף סי' תרכז) כתוב בשם הורמות הרשות שモחד להבר את הסרך במטפחים לקירות, ואין המשניב לעיל (ס"י ורנט ס"ק לו) לדבריו. אכן כתוב בשות' שבת הלוי (ח' סי' צ'ן) שתלו הדבר אם ראיית על ידי חיבור המטפחים בעין בית. ובשות' האלף לך שלמה (אויח' סי' ש'ה) כתוב, שרבני Tos' המהברים בשעה"ז כאן אמרו רק בשמלבד קביעת הסרך במטפחים הוא גם מוקן באופן שוגשים אינם נבניטים לתוכה כלל, ולפיכך בחשבת היא כדיות קבע ופסולה, ואילו דברי ההורמות הרשות נאמנו באופן שהגשים בלבנים לחוכה ורש לעין אם יש להוכיח מסתימת השעה"ז שלא הוכיר את עין הגשים שלא סבר כן.

ואף שלקשור את הסרך בחבל ישאים מתקבל תומאוח מבואר במשניב לעיל (ס"י חרכט סי' כו) שמותה, אין בו חיסין מעדר דירת קבע, ביאר הניגן קריין (פסקו שמות טופחה, כתוב במשניב לעיל (ס"י ז'ה) ובשעה"ז שט (ס"י ב') שהביח חשש שם תחשב סיסינך מזמן בלבד, ובידי ליצאת אף לדעתה, יראה האדם להריך כל עז מהבירו שלשה טופחים, וראה מה שכתבנו במשניב שם).

[שעה"צ ס"ק ח]

וכחלייטו גאנט זרין מזקה אין לדיא לא דרבני קרא"ש⁽⁵⁾.

(5) אמנם, החוזא (אויח' סי' קמג סי' ח) כתוב שהרין חולק על זה, וטובי שציריך שייננסו החוזין לוחן חלל עשרים, ובלא זה הסוכה פסולה ואף שבסי' קן סי' ד כתוב החוזא שהרין מודה לרואה, בשעה"ז, מ"מ כתוב בספר שונה הלכות (ס"ג) שאת דבריו בס"י קמא כתוב באחרותן.

[משנה"ב ס"ק כ]
מצטרכים⁽⁶⁾

(7) והיינו שהסתפק השריע האם אומרים לבדוק לצרף את שני הפסולים לאחרור כדי לפסול. ואף על פי שברב המג'א (ס"י תקב ס"ק ט) לעין מהיצה שאייה מגיעה לארכן, שלhalbנה בספק שאומרים לבדוק להחמיר וראיה שעיה"צ כאן ס"ק טז, וכן מבואר במשניב שם (ס"ק יז) ובשעה"ז שם (ס"ק יז) [ושלא ברבוי הרומי א שם סי' א], יראה הפעם (ס"י טז) שהביח שמי"ס ס"ק א) והגרייני קנייסקי (קהלות יעקב סוכה סי' ז'ו) שסטפיקו של השוע"ז הוא מושם שפעלה הלבוד היא שנחכח כאילו נסחוב הרווח ברבר אחר, במובא ר' טרל ס"ק ח) [סתימה זו אינה המשך כיכל למן שנמצא בשני העדרים, דהיינו לסרך הקשר או הפטול במאור בשעה"צ ס"ק ט], אלא היא בסתיימה ברבר אחר שנעשה בדי שמים על ידי הלהבה למשה מסינו של דין להבדין, ולפיכך מפסיקו הסתימה זהה בין שני הטפחים הפסולים האחרים, ומונעת את התקרטותם וחיבורם יחד, ואינם פוטלים את הסוכה. אלא שם'ם הסתפק השוע"ז שמא נאמר אין דין בלבד אחר, שאנטו סותם את הרוחקם אלה, ועל ידך ששב ששת ארבעה טפחים ס"ק פטול במקוםacha הערוך השלחן (ס"י מיאר), שסטפיקו של השוע"ז הוא האם לסרך פטול במשיעור ארבעה טפחים רק כשהוא כול מחוכר ממש ולא הפסיק במעט, או שג' כביש איזור באמצע נחחים שני החלקים מהחברם, כל שהסתפק האיזור איינו בשיעור החשוב של שלשה טפחים, ולא הסתפק בכלל בדין לבדוק להחמיר.

ואף שהסתפק השוע"ז שמא אין אומרים לבדוק בין שני הטפחים הפסולים לשני הטפחים האחרים כדי לפטול את הסרך, כתוב הגרייני קנייסקי (קהלות יעקב שם) שמי"ס אמרו בחייב הרשבי א' (עירובין ט' סי' י), א' מודע אין האיזור פטול אם אין אמרו בו דין בלבד (להחמיר), כתוב הגרייני קנייסקי (שם) שMOVAR בחייב הרשבי א' (עירובין ט' סי' א) שщийיך לומר לבוד להקלם במקום שאון איזור אמרו בז' דין בלבד להחמיר, עד תירג', שכן שפעלה הלבוד היא על דין בז' שנהשכ באילו טרומות ברבר הטעמנים, אך לא בדין הספר שבעציהם, מכובא ר' טרל, מועל הלבוד ורק לענין שלא יהיה הפסיק אויר בסטוכת, אך לא לפטול ממש קירוב הסרך שבימי הצידיב, וביעין זה ביאר הגרין קריין (חוט שני סוכות עמי ר' רבב).

[שעה"צ ס"ק טו]

מכל מקום לא אפרקן שיתא בפנדז וחתום בטלן טסאל⁽¹⁸⁾.

(8) ולגבי עזים דקים שפסולים לסייע המונחים בגבנה מעיל הסרך ורוחקים וזה פורה משלהם טפחים, כתוב במשניב לעיל (ס"י תרכז סי' יז) ובשעה"ז שט (ס"י ב') שהביח חשש שם תחשב סיסינך מזמן בלבד, ובידי ליצאת אף לדעתה, יראה האדם להריך כל עז מהבירו שלשה טופחים, וראה מה שכתבנו במשניב שם).

סימן תלג

דין גבה הטעבה

[משנה"ב ס"ק ב]

דליך קרא אילען, וכדליך ביטמן שג עיפוי כו).

(1) אמנם, מבואר בבהיל שם (ד"ה גרוודם) שהטעב להחמיר לעין קוודת מבוי אף שאינה אלא מרובן, הוא בינו שטפק זה אם לשער בטפחים מצומצמים או במרוחים הוא ספק מחמת חסרון ידיעה בלבד ואינו נהשכ ספק, ולפיכך אין להקל בו כדי ספק ודרבן. ולפי זה, לעין טוכה הגובהה מעשרים אמות שפסולה מדאוריתא [כברוי השעה"ז

הלבבות ספה סימן תרלב תרגן

הפסולים (ב) מצטרפים לפסל הפה:

תְּרֵלֶג דין גביה הפטחה, פבו יי' סעיפים :

פאר היטב

(ה) ממעשיהם. אפה בת וט' מתקצמות, כי: (3) פסולה. ה' עראין, אבל פחות מעשרים ע"פ שעשאה חקקה בשרה: (ב) לאטה.

באור הלכה

* לא מעללה מעתושים אפקה. אין במלשנה קורה ובשערה חזין. וקצתן
לכון לטעית פה שפְּסָבֶר פְּשָׁלַחֲרָק בְּפִזְרָק מִלְּחָלוֹת
פסחה בפלש סר אברם בנו של קאנקבים וזה לשונו: והנְּצֵבָע בְּפִזְרָק הַאֲמָרִים וְלֹא כֵּן
וְגַדְלָה נְאֵשׂ בְּנֵי בְּצִירָה. לא נסן אֲנָקִים וְלֹא גָּדוֹל הַאֲמָרִים וְלֹא כֵּן
בְּפִזְרָק, אֶלָּא בְּפִזְרָק קִינְיָה שָׁחַטְיָה לְפִלְלָיָה תְּפִרְוָל וְרוֹאָה כֵּן לְהַשְׁבִּיא אֶל
וְתַּהֲרֵר, עד כֵּן לְשָׁנוֹ, והוא נְפָקַחַתָּה לְפִתְחָה דָּבָרִים: * אֶפְלָוָל בְּלָקְבָּה
לְמַלְאָה מַעֲשָׂרִים. עַצְמָה בְּרֻכְבִּישָׁה בְּסִינְן שָׁגָאת וְשָׁגָת: וְרָאָה
אַמְּדָרִי כְּרִיְּרִי וְרָאָה יְתָנוֹן רְשִׁי צוּרִין דָּאמָם קִתְּה בְּתַחְלָה לְפִתְגָּלָל מַעֲשָׂרִים
קְבָּא בְּקַעְטָן, בְּחַיְּקָוָרָה שְׁמַיָּא מַלְלָא עֲשָׂרִים וּכְלַיְלָה אַפְּקָה אֶתְמָה
אַפְּקָה בְּלָהָפָקִים לְאַלְקָוָן בְּנֵי בְּצִירָה. וְכֵן מַהְמָּה וְסִימָּה בְּצִמְמָה כִּי חַכִּי זָהָר
תְּמִילָה שְׁרוּסִים וְצִדְקָה לְוַטְרִי אַזְרִיךְבָּקָר מִשְׁתַּחַת גְּזָרָם לְתַעַלְלָה: * וְאַם לְאוֹ
אַדְאַתְּבָשְׁפָּקְרָה וְצִדְקָה לְוַטְרִי דְּפִקְנָן לְצִילְוָה דְּהִיכָּי שָׁאָן בְּחַלְלָה זָהָר מַעֲשָׂרִים, אַפְּלָוָל
פְּסָכוֹלָה. וְאַרְעַלְבָבָ דְּפִקְנָן לְצִילְוָה דְּהִיכָּי שָׁאָן בְּחַלְלָה זָהָר לְחוֹדָה
לְלָלָל סְכָה לְפָעָלָה מַעֲשָׂרִים פְּשָׁר, וְמַשְׁעָעָן דְּאַפְּלָוָל אַז בְּקָכָן הַפְּחַדְתָּה לְחוֹדָה
שְׁעָרוֹר קִידְשָׁהָתָה אַלְלוֹהָה קְרָבָה אַלְלוֹהָה שָׁרָר, וְאַשְׁוּם דְּבָרָקִים בְּלָדָר
לְדָקָךְ הַמְּהֻמִּים זוּ עַל וְהַזָּה. וְכֵן כְּלָמָם זְלָחָה קְרָבָה מִמְּתָה. וְאַסְמִיךְ הַכִּי נְמִי
סְבָבָה הַמְּמוֹר לְהַזָּה? עַצְמָה בְּרִנְצָן שְׁבָרִין דְּהַזָּה יְזָרְדִּין לְאֶתְשִׁיבִי פְּסָכוֹן,
לְלָשָׁן אַלְפָן עֲזָבוֹה פְּשָׁמָמָן שְׁבָרִין עֲזָבוֹן בְּמַאוֹן דְּלִיבָּגָה זְמִי
וְעַמְּנָמָא שְׁחָלָה יְזָרְדִּין מִהְשָׁרִים, מה שָׁאָן בְּנֵי בְּסָבָבָה זְמִי, וְכֵן בְּתֵבָב
קְרָאָרָא שְׁמִינִין דְּקָשָׁעָן אַלְפָן מְקָבָה מְפָקָה פְּטָאָן דְּלִיבָּגָה זְמִי. וְזָהָה לְיַיְלָה
שְׁוֹשָׁטוֹ דְּבָאָפָן זוּ אַפְּלָוָל מִהְזִין יְזָרְדִּין לְתוֹךְ כְּלָל עֲשָׂרִים גְּמִיסָּן פְּסָלוֹן, מֶל
שְׁהַשְׁבָּקָה שְׁלַטְצָלָה מִן חַדְחָן הָאָוֶר מַעֲשָׂרִים אַפְּהָה בְּן פָּאָרָן, וְלִפְיָה הָה
עַפְּשָׁר לוֹרָר דְּמָה וְגַזְעָט סְגָרָא זְחִוְצִין יְזָרְדִּין לְתוֹךְ שָׁרִים, הָאָז שְׁמוֹנָן
וְרַכְבָּתָא דְּסָפָא, דָּאמָם אַלְפָן מְרָהָה מְפָקָן אַפְּלָוָל בְּאַפְּן הָהָ פְּסָלוֹן.

הממחזות ודר' במחוץ קנים, ובויתר מכאן גורף לעשות הבקלים חזקיות בעין בית, שלא יפלו מrob בפנים. ולפי טעם זה, באם כי הבקלים מפיעים לפוך ורכבה פרהה, (ס) מכל-שפן וקסולח משום דירת יעקב. (ט) ומכל מקום בלמזה מעשרים ועשה קבנות חזקיות בעין בית, שהר' אפשר היה לו לעשותה ארעי, ולא הקפיד וחכנא אלא כי (ט) דמךרא היה לעשותה קבע פמו בלמזה מעשרים: (ד) בין שאינן מצעות. וסקפ פלאי על גוים כבודיהם. ואם הוא למשה מעשרים נשר בזא, וככללעל' בסימן תרל פער ט: ב (ה) והחצין יונדין למיטה. רוזה לופר. (ט) שאם נמד עד החצין ליא חיל יירט מעשרים: (ט) אם צלען ובור. פירוש, של אוקון החצין, אי שאלת לסקפ קעילין יונגה צלען מרכבה מהקמן, כשרה, דמנין עשרים מכם ולמטה:

שער הצעיר

(ט) בפערוי-עקב: (ט') ופרטש, נדי דקערין ש'יאַה טשאָב קאָלֶה ש'יאַה קְבָּרִים קְבָּרִים זֹה לֹה, מֵלֶל מְקוּם לֹא אָקְרִין שֵׁיכָה כְּמַפְרֵד וְפֻתְחָם בְּסֶכֶן פְּסָלִיל' (ט'').
 (ט') סיִוְּצָהוּשָׁבָן ד' אֲצָעָמָה נְגַדְּלָה קְלָקָום קְנָכְבָּה בְּפַתַּח. קוּיִי נְאָקָבָות וּבְקָנוּן זֹה בָּה: (ט'') גְּזַלְּלָקָן לְעַגְּנָן אֲשָׁנָה פְּתָחִים גְּבָרִים, וְקְדָלָעָן בְּסָנָרִים ח. וּלְעַד:
 (ט'') צִוְּיוֹנָה שְׁוֹבָעָה, וְקְדָלָעָן בְּשִׁימָן תְּהִלָּה, בְּעַמְּקָם וְזָהָא שְׁהִירָּה בְּפַטַּחַם מַעֲזָקָה², וְהָם יוֹרֵר לְיַבְּשָׁמָן חַזִּי אֲצָבָעָן אַלְמָה (פְּמַ"ט): (ט'') דָקְרִיבָּה בְּפַתַּח תְּשָׁבוּן שְׂקָעָת יְמִים': אַתְּהוּ לְמַה
 אַדְבִּיקָה כְּבָב תְּקָאִירָה קְסָגָן שְׁישָׁ לִי בְּחַיְתִּיךְ. וְעַזְלָשָׁן הַרְשָׁבָץ מַלְקָק אַיִּינְמָן קְבָּרִים וְקְרִיבָּה אַיִּינְמָן: (ט'') דָקְרִיבָּה בְּפַתַּח תְּשָׁבוּן שְׂקָעָת יְמִים': אַתְּהוּ לְמַה
 אַזְנִיר אַכְעָב וְשָׁב קְדָרָת אַזְרָאִים (גְּמָרוֹא). וְמַצְיָּו מְדֻבְּרִיב יְשָׁבָרִי וְלֹא כְּתִיב יְפָדוּרִי נְשִׁיתָה רְבָ"ב: (ט'') טְרִירָה וְשָׁאָרִי פּוֹקָדִים. וְלֹאָנָוָה לְפִי זֹה קְדָה לְעַזְלָשָׁן
 לְהַקְשִׁיר בְּשָׁאָן בְּפַרְמָוֹת לְפַסְּקָה שְׁמָךְ נְמַכְּסִים לְבַטָּה מַכְּיָּה, שְׁבָרִי בָּנָה לֹא בְּעַגְּנָן שְׁהִירָּה בְּפַחַתְּלָתָן עֲסָקָה; אַזְעָפָרָב שְׁבָלָל נְקָבִים נְגַבָּהָם שְׁלָלִים מְגַבָּהָם
 בְּפַסְּקָה, שְׁאַרְיכִים לְהַזְוִים וְגַבְּסִים בְּשָׁלָבִית שְׁאָלָה יְשָׁבָרוּ בְּחַמְתָּה גְּבָרָן, וְעַזְנִי בְּבִיחָרָה שְׁפָחָבָן צָדָעָם (פְּסַפְּטָם): (ט'') גְּבָרָן, וְכָבָרָה הַוּסְפָּתָה וְתְּרִין דְּלָל דָּה
 בְּפַסְּקָה. אַכְל בְּפַסְּקָה, שְׁעַרְקָה הַפְּכָח עַל שֵׁם הַפְּכָח. לֹא מַתְּפִשְׂרָא בְּן תְּנוּרָה צָד דְּצָבֵיד לְהָאָעִי. דְּתִינוֹן שְׁלָא יְקָבָע בְּנְסָרִים שְׁלָל הַפְּסָלִים³: (ט'') וְאַזְטָל
 בְּפַסְּקָה, אַכְל בְּפַסְּקָה, שְׁעַרְקָה הַפְּכָח עַל שֵׁם הַפְּכָח. וּבְגַן שְׁשָׁהָה קְהַזְוּתָן אַזְעָרִי וְאַרְעָרִי שְׁלָא נְפָלה, בְּן פְּמָב הַפְּמָה: (ט'') וְזַעֲפָתָה רְאוֹאָשָׁב בְּקָרָע גְּמָא דְּזַרְבָּכָן דָּךְ בְּעַשְׂרָה בְּרַכְבָּה
 אַפְּלָל עַזְוָה אַוְתָּה אַרְצִי (גְּמָרוֹא), וּבְגַן שְׁשָׁהָה קְהַזְוּתָן אַזְעָרִי וְאַרְעָרִי שְׁלָא נְפָלה, בְּן פְּמָב הַפְּמָה: (ט'') וְאַזְטָל
 בְּפַסְּקָה, וְאַכְל בְּפַסְּקָה וְזַעֲפָתָה רְאוֹאָשָׁב, וּבְגַן שְׁשָׁהָה קְהַזְוּתָן אַזְעָרִי וְאַרְעָרִי שְׁלָא נְפָלה
 דָּךְ דָּה, וְאַזְטָל בְּפַסְּקָה וְזַעֲפָתָה רְאוֹאָשָׁב, וּבְגַן שְׁשָׁהָה קְהַזְוּתָן אַזְעָרִי וְאַרְעָרִי שְׁלָא נְפָלה
 סְרִין מְוִיהָן זְרָנָא לְדָבְרִי קְזָאָשׁ⁴, וְלֹאִי שְׁעִירָה קְזָבָה מְהַקְּמָן סְמִינִי כְּשִׁיעִירָה כְּבָבָה אַזְוָר וְלֹא גְּצִיקָה שְׁרָדוֹן תְּוֹהֵן סְלָל עַשְׂרִים. וְכָמָה מְקַם קְחָבוּ
 דְּעַזְוָה טְלָפָר יְשִׁיבָה אַבְּרָהָם, וְהַפְּרִיטָדָם דָּחַק עַזְוָה לְקָטָבִי הַמְּגַדֵּר אַבְּרָהָם פָּמוֹ שְׁהָוָה לְפִנְגָּזָה, הַאֲמָתָה עַם אַחֲרָונִים הַזָּלֶל:

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com